

HOME

24 ΩΡΕΣ ΜΑΜΑ

24 ΩΡΕΣ ΜΑΜΑ-ΜΑΡΙΛΙΤΑ ΧΑΤΖΗΜΠΟΝΤΟΖΗ

24 ΩΡΕΣ ΜΑΜΑ-ΜΑΡΙΛΙΤΑ ΧΑΤΖΗΜΠΟΝΤΟΖΗ

by [Ταλκ](#)/ Φεβρουάριος 22, 2017



Η φιλόλογος και συγγραφέας Μαριλίτα Χατζημποντόζη μιλάει στο Ταλκ για το 24ωρό της ως εργαζόμενη μαμάς και συντρόφου.

Μ' αρέσει να ξυπνάω το πρωί! Ναι, καλά διαβάσατε .Μου αρέσει να απολαμβάνω τον πρωινό μου καφέ και να κοιτάω έξω από το παράθυρο τα χρώματα του ουρανού. Τόσο απλά. Αυτό κρατάει λίγο, μα το έχω πολύ ανάγκη.

Στις 7 ξυπνάω τα αγόρια μου, τον Νικόλα και τον Πάρη μου, ετοιμάζω το πρωινό τους, το κολατσιό τους για το σχολείο και φεύγουμε βολίδα! Στο αυτοκίνητο, κουβεντιάζουμε ό, τι μπορείτε να φανταστείτε. Οι απορίες των παιδιών για τον κόσμο μας μπορούν να επισκεφτούν μια μαμά τις πιο απίθανες ώρες! Μου αρέσει πολύ να τους πηγαίνω σχολείο , με τις τεράστιες τσάντες αγκαλιά, τους κοιτάω και κάνω όλες τις κλασικές σκέψεις (πότε ήταν μωρά, πότε μεγάλωσαν τόσο, είμαι άραγε αρκετά καλή μαμά;). Τους φιλάω πάντα και επιστρέφω σπίτι.

Παίρνω την κόρη της αδερφής μου (που είμαι και νονά της), μια υπέροχη έφηβη 17 χρονών, την Αιμιλία μου και την πάω επίσης σχολείο (Λύκειο). Νομίζω πως στο πρωινό μου έχω καλύψει όλες τις σχολικές βαθμίδες (μου λείπει ένα Γυμνάσιο, μα το καλύπτω κι αυτό με τους μαθητές μου στο φροντιστήριο!)

Τώρα είναι η ώρα για να κάνω όσα πράγματα μπορώ μέχρι να πάρω τα παιδιά από το σχολείο. Όταν έχω επισκέψεις σε σχολεία φεύγω κατευθείαν, έχω πάντα στο αυτοκίνητο τα υλικά που θα χρησιμοποιήσω ανάλογα με την τάξη που θα επισκεφτώ. Αυτό είναι από τα καλύτερα της ημέρας μου. Γνωρίζω τόσα παιδιά, τόσους νέους ανθρώπους εκπαιδευτικούς. Πάντως η κατάσταση στα

ελληνικά σχολεία πολλές φορές με στεναχωρεί, πρέπει να γίνει αναδιάρθρωση όλου του εκπαιδευτικού μας συστήματος, γιατί τα περισσότερα σχολεία έχουν σοβαρά προβλήματα. Θέλω, παρόλες τις δυσκολίες, να συνεχίσω να επισκέπτομαι σχολεία και να κάνω το καλύτερο που μπορώ!

Όταν δεν έχω βιβλιοπαρουσιάσεις, είμαι πάντα σπίτι γράφοντας! Γράφω πολύ είναι αλήθεια! Η συγγραφή είναι μεράκι, έχει ένα είδος ταξίματος, απαιτεί μεθοδικότητα και υπομονή. Την συγκεκριμένη στιγμή, γράφω κάτι που πιστεύω πολύ και που κατά τη γνώμη μου λείπει από την παιδική λογοτεχνία! Με έχει παρασύρει δημιουργικά και φροντίζω να του αφιερώνομαι κάθε μέρα, στους χρόνους που μου επιτρέπεται!

Όταν είναι ο Σπύρος σπίτι, καθόμαστε μαζί στην αυλή και μπορεί να γράφουμε παράλληλα. Εγώ τα παραμύθια μου και ο Σπύρος τις ασκήσεις Φυσικής (είναι καθηγητής φυσικής και διορθώνει συνέχεια διαγωνίσματα των μαθητών του). Εκεί πίνουμε τον δεύτερο καφέ μας παρεούλα.



Στις 12:30 ξεκινάμε να πάρουμε τα παιδιά από το σχολείο. Επιστρέφουμε σπίτι, τρώμε πάντα μαζί. Μ' αρέσει πολύ να κρατάμε αυτή την παράδοση στην οικογένεια μας. Όλοι μαζί στο μεσημεριανό τραπέζι, πιστεύω αυτό γράφει στην ψυχή τους όμορφα. Ο Σπύρος ξεκινάει μετά για το φροντιστήριο, επιστρέφει αργά το βράδυ και μας λείπει πολύ! Εγώ μένω με τα παιδιά, ξεκινάμε τα διαβάσματα. Ευτυχώς ο Νικόλας μου, που πάει πρώτη Δημοτικού διαβάζει μόνος του, πιστεύω ότι είναι λάθος να είσαι πάνω από τα παιδιά.

Όταν τελειώνουμε με τα διαβάσματα, τα αγόρια βγαίνουν στην αυλή για μπάλα. Έχουμε φτιάξει ένα μικρό ποδοσφαιράκι με τέρματα στην αυλή μας και έτσι τα παιδιά εκτονώνονται ωραία! Έπειτα ξεκινάω κι εγώ για το φροντιστήριο, όπου εργάζομαι ως φιλόλογος, ευτυχώς έχω κοντά μου τη μαμά μου, που της χρωστάω τα πάντα! Έχω φροντίσει να λείπω ημέρες και ώρες που δεν έχουν τα παιδιά τις δραστηριότητές τους. Μου αρέσει πολύ που αθλούνται, τα καμαρώνω. Κάνουν και οι δύο τζούντο και ο μεγάλος ξεκινάει αγώνες!

Επιστρέφω σπίτι απόγευμα, μαγειρεύω για την επόμενη ημέρα και όταν τελειώσω από όλα τότε καθόμαστε όλοι στο μεγάλο χαλί στο σαλόνι παίζοντας επιτραπέζιο. Κάποιες μέρες θα έρθουν φίλοι των παιδιών και θα βγουν για παιχνίδι στην αυλή. Έχω δύο πολύ καλές φίλες που δεν χρειάζεται να κανονίσουμε για να βρεθούμε. Απλά έρχονται με τα παιδιά τους. Θέλω το σπίτι μου ανοικτό στους φίλους μας. Έχουν χαθεί πια οι γειτονιές και μου αρέσει πολύ να είναι το σπίτι μας γεμάτο! Τα παιδιά το ευχαριστούνται πολύ!

Το βράδυ οπωσδήποτε παραμύθι από τη μαμά. Εδώ είναι λίγο δύσκολο, γιατί θέλει ο καθένας διαφορετικό ανάγνωσμα. Τους κάνω το χατίρι και αποκοιμούνται! Μου αρέσει πολύ το παιδικό δωμάτιο ημφωτισμένο με τις παιδικές ανασούλες ήρεμες και χορτάτες από παιχνίδι.

Ο Σπύρος επιστρέφει αργά από την δουλειά, τρώμε μαζί και πίνουμε το κρασάκι μας. Το Σάββατο (πάντα με τη βοήθεια της μαμάς) θα βγούμε οι δυο μας. Την Κυριακή θα την περάσουμε μαζί με φίλους ή με τα ξαδερφάκια τους, αν ο καιρός το επιτρέπει πάμε για ποδηλατάδα και μετά μπορεί να κάτσουμε όλοι μαζί σε μία μικρή συνοικιακή ταβέρνα, που έχει γίνει το κυριακάτικο στέκι μας! Προσπαθώ πολύ να είμαστε μαζί και με τους καλούς συγγενείς, μα και με φίλους καρδιάς! Την Κυριακή το απόγευμα προσπαθώ να οργανώσω την εβδομάδα μου σημειώνοντας όσα θέλω να κάνω, γιατί αλλιώς... τα ξεχνάω.

Πάντως μεταξύ μας τώρα που διαβάζω κι εγώ όσα κάνω, δεν το είχα συνειδητοποιήσει πως μπορεί να δυσκολεύομαι κάποιες στιγμές...αλλά είναι ωραία η ζωή και εγώ θέλω να της χαμογελάω!



Για περισσότερες πληροφορίες για την συγγραφέα Μαριλίτα Χατζημποντόζη, επισκεφτείτε την ιστοσελίδα της www.marilita.gr, αλλά και την [ιστοσελίδα των εκδόσεων Ψυχογιός](#).